

се създава едно малко раздвижване въ кладенеца. Вториятъ отъ тѣхъ веднага се качва на мѣстото на първия. По този начинъ всички се качватъ на едно стъпало по-горе. Човѣкътъ отгоре ги изпитва: какво става тамъ? — Единъ отъ насъ излѣзе отъ кладенеца, а всички останали се качихме на едно стъпало по-нагоре. — Това наричаме ние еволюция. — Можете ли сега да се раздвижите? — Не можемъ. — Той пуца вжжето въ кладенеца и улавя съ него втория. Останалитѣ пакъ се раздвижватъ и се изкачватъ още едно стъпало по-нагоре. Така спуща той вжжето 999 пѣти въ кладенеца, изважда единъ по единъ навънъ, докато остане последниятъ. Той казва: Азъ изминахъ вече 999 стъпала нагоре, готовъ съмъ да напусна и последното, на което съмъ стъпилъ.

Питамъ: това постепенно изкачване отъ стъпало на стъпало култура ли е? — Това не е никаква култура. — Има ли нѣщо съществено въ стълбата, по която сте се възкачвали? — И въ стълбата нѣма нищо съществено. Същественото е въ вжжето и въ куката. Въ това седи културата на свѣта: спущате вжжето въ кладенеца, закачвате за куката нѣкого, и хайде — навънъ! Еволюцията пъкъ се заключава въ бавното изкачване по стъпалата.

Време е вече петата раса да излѣзе отъ дупката на този кладенецъ. Подъ думата „дупка“ се разбира гжстата материя. Ще при-